וגם ג׳ ויאמר ספוק בינו ופספנון גם ללוט ההלך את אברם · וגם את קן האשה · וגם את יצוי אשר יעבדו · וגם אמנה אחתי · וגם ערב רב עלה אתם · וגם הסתם יעשום אל
וגם מכל הרועשים · וגם אחיך בצ לו · וגם יד יהוה היתה בם · וגם את הערער עד שלהי · וגם הראיתי את בריתי · וחבר · המאבים ד׳ חס בלישנ׳ וספיקן והמאבים
יקראו להם אמים מארם ומואב דשמואל · וישאו להם נשים מאביות · וגם את ירית הצאביה אשר המתי · ומעבנן ל׳ דכותי · ומעשך ל׳ דכותי · ומעי לרדו׳
ונעבר · ונעבירנו וקן לה יוחנן בני ויעשו · [illegible] קבלה וקן [illegible] וקן כך [illegible] · וכוליון ונעברו׳

כף רגל כי ירשה לעשו נתתי את הר שעיר:
אכל תשברו מאתם בכסף ואכלתם וגם
מים תכרו מאתם בכסף ושתיתם: כי יהוה
אלהיך ברכך בכל מעשה ידך ידע לכתך
את המדבר הגדל הזה זה ארבעים שנה
יהוה אלהיך עמך לא חסרת דבר: ונעבר
מאת אחינו בני עשו הישבים בשעיר
מדרך הערבה מאילת ומעציון גבר
ונפן ונעבר דרך מדבר מואב:
ויאמר יהוה אלי אל תצר את מואב ואל
תתגר בם מלחמה כי לא אתן לך מארצו
ירשה כי לבני לוט נתתי את ער ירשה:
האמים לפנים ישבו בה עם גדול ורב ורם
כענקים: רפאים יחשבו אף הם כענקים
והמאבים יקראו להם אמים: ובשעיר
ישבו החרים לפנים ובני עשו יירשום
וישמידום מפניהם וישבו תחתם כאשר
עשה ישראל לארץ ירשתו אשר נתן
יהוה להם: עתה קמו ועברו לכם את נחל
זרד ונעבר את נחל זרד: והימים אשר
הלכנו מקדש ברנע עד אשר עברנו את
נחל זרד שלשים ושמנה שנה עד תם כל
הדור אנשי המלחמה מקרב המחנה
כאשר נשבע יהוה להם: וגם יד יהוה
היתה בם להמם מקרב המחנה עד תמם:

ארי ירותא לעשו יהבית ית
טורא דשעיר: עיבורא תזבנון
מנהון בכספא ותיכלון ואף
מיא תזבנון מנהון בכספא
ותשתון: ארי יי׳ אלהך ברכך
בכל עובדי ידך ספיק לך צורכך
במהכך ית מדברא רבא הדין
דנן ארבעין שנין מימרא דיי׳
אלהך בסעדך לא חסרתא
מדעם: ועברנא מלות אחנא
בני עשו דיתבין בשעיר מן
מאורח מישרא מאילת
ומעציון גבר ואתפנינא
ועברנא אורח מדברא דמואב:
ואמר יי׳ לי לא
תעיק על מואבאי ולא תתגרי
למעבד עמהון קרב ארי לא
אתן לך מארעיה ירותא ארי
לבני לוט יהבית ית לחית ירותא:
אימתני מלקדמין יתיבו בה עם
רב וסגי ותקיף כגבריא:
גבריא מתחשבין אף אינון
כגבריא ומואבאי קרן להון
אימתני: ובשעיר יתיבו
חוראי מלקדמין ובני עשו
תריכינון ושיציאינון מן
קדמיהון ויתיבו באתרהון
כמא די עבד ישראל לארע
ירותתיה די יהב יי׳ להון: כען
קומו ועברו לכון ית נחלא
דזרד ועברנא ית נחלא דזרד:
ויומיא די הליכנא מרקם גיאה
עד דעברנא ית נחלא דזרד
תלתין ותמני שנין עד דסף
כל דרא גברי עבדי קרבא
מגו משריתא כמא דקיים
יי׳ להון: ואף מחא מן קדם
יי׳ הות בהון לשיציותהון
מגו משריתא עד דשלימו:

ירשה לעשו · מאברהם · עשר עממים
נתתי לו · שבעה להם וקיני וקנזי ·
וקדמוני הם עמון ומואב ושעיר · אחד
מהם לעשו · ושנים לבני לוט · בשכר
שהלך אתו למצרים ושתק על מה
שהיה אומ׳ על אשתו אחותי היא ·
עשאו כבנו : תכרו · לשון מקח וכן
אשר כריתי לי · בכרכי הים קורין למכי
רה : כי יי׳ · לכך ברכך · לכך לא
תכפו את טובתו להראות כאילו
אתם עניים · אלא הראו עצמכם
עשירים : ונעבר ונעבור · לצד עם
הפכנו פנים להלך רוח מזרחית : ואל
תתגר בם מלחמה · לא אסר להם על
מואב אלא מלחמה · אבל מייראים
היו אותם ונראין להם כשהם
מזויינים לפיכך ויגר מואב מפני העם
שהיו שוללין ובוזזין אותן · אבל
בבני עמון נאמר אל תתגר בם ·
שום גירוי · בשכר צניעות אמם
שלא פירסמה על אביה כמו שעשת׳
שעשתה בכירה שקראה שם בנה
מואב : ער שם המדינה : האמים
לפנים · וגו׳ · אתה סבור שהיא ארץ
שנתתי לאברהם לפי שהאמים
שהם רפאים ישבו בה לפנים · אבל
לא זו היא כי אותם רפאים הורשתי
מפני בני לוט והושבתים תחתם :
רפאים היו נחשבים אותם אמים
כענקים הנקראים רפאים על שם
שכל הרואה אותם ידיו מתרפות ·
אימים · על שם שאימתם מוטלת
על הבריות : וכן בשעיר ישבו החרים
ונתתם לבני עשו / יירשום · לשון
הווה · כלומר נתתי כח שהיו ·
מורישים אותם והולכים : תם

היתה בם ·
להמם
ולהמם
בתוך אותם
ורבם נכו
שמת שלא
יבואו
לבניהם
להתעכב
במדבר :

כאשר עשה ישר׳ מוסר
יובלו לומר לבנים כן
עשה ישר׳ בהם / און
ונבר ואת נחל זרד ·
בקרן זוית של ארץ
מואב · כשתמה יודם
אדום לעמון עוברי
אותו נחל קטן וכיון
לו למזרח מואב :
ל׳ כך הגיה יחזן
שאינה [illegible] של
רבנו
שלי

העליונים שהוא ויסתכן השם
והארצים מן התחתונים · ולא
לפי שהוא היה בשמים
נפל לשון האזנה · וגו׳
שמיים לפי שהיה רחוק
והנביא היה רחוק לפיכך
אמר לשון הרחוק שמעו
עלייך · שבה · ועלה שמע
קולי בשני לשון הרחוק האזינו :

שעיה מים להודי׳ :
קונהו · ותקע · ו
לחרישה · כי יו
שהרגלו לכך יודע
כן · יובל חמור אבוס
יודע ויכיר במעלי ו׳
עד שיאכילם · וישר׳
לא נתקפח לידע

כשור · כמו קריותן ישר יהיה שאני · והודעתי
קצת חוקותי · והם עבכו כיון שיודש
כהוגן ואמר · להם איש את גלוליו · ואת · לאחר
שהו כולהם ואתבים והלולהם הלין · ואויתי
וקריותם את עלי בני ישר׳ לא התבונן מחזור
כי ידו׳ שור קונהו · ויכיר שור קונהו · להיורת
ויראיו עלין · לא טירה ואנה שנקרו עלי ו
לא יודע חורש היום · וחמור לא ירד׳ לבעלי ו
יודע פעם היום · ואם אילו טובריאו לשואנם

בעליו ישראל לא
ידע עמי לא התבונן:
הוי גוי חטא עם כבד
עון זרע מרעים
בנים משחיתים עזבו
את יהוה נאצו את
קדוש ישראל נזרו
אחור: על מה תכו
עוד תוסיפו סרה כל
ראש לחלי וכל לבב
דוי: מכף רגל ועד
ראש אין בו מתם
פצע וחבורה ומכה
טריה לא זרו ולא
חבשו ולא רככה
בשמן:

ואיש לא לקיבול שכר ולא לשילום פרעון
אם הוא חוטאים · לא שינו את הידם שמפרתי
עליהם · וישר׳ אם זוכין מקבלין שכר שבר׳
ואם חוטאין יקבלו פורענות ; לא ידע · לא

מכיר גדלו
רשע הלוא
הוא יאמר
קנך והם
פשעו בי ·
ויסעו ישרא
ויסבכו
שעונו אותי
כאשר
תפשוש לנגנה :

אמן לידע : ידעו ורשו כשכב׳
ועמי לא נתן לב להתבונן והו׳
לה׳ וי שמעה קראו לשו קולן
וקינה : כאדם הנאנח ואומ׳ והוי
אה · אלא שיש את הן ואשען
טהן לשון צעקת קריאות
קול כמו הוי הוי ומשם מיוחן
עמון · והוגנין · לשון
הקריאה · הוי יש להעק על גוי קדוש
שנתמן להיות גוי חוטא · ועם טעבו כמ
עם קדוש יאמר נהפך להיות כבד עון ·
כבד עון · כבדות · כבד · ודק טוחו כבד

מזוזים · כבד שם דבר של כבדות
מאושאים · ודמוקה עם נעבת
עון / ודעי מרעים · והם היו זרע
ברך יי׳ · כנם היו להלך · ונהפכו ו
למשחיתים : נאצו · הרגיזו / סרו
אחור · אין טירה של מקום אלא
פריטות · וכן הוא אומ׳ ויטרו הקדשי
בני ישר׳ · טיר אחור · אתה מונה
אחור · פורשו · לא חזרים ואוצל
המקום : על מה תכו וגו׳ · אדם
שלקה וחזר על סורחנו חבירו ו
הווכיחו ואו׳ · לו על מה לקית
ואינך נותן לב · על סורחן זה לקית
לא אשוב לעשותו עוד אף כאן על
מה תכו לאחר שנתחייבו ואינכם
מוסיפין סרה · לסור מאחורי המקום
הלא כבר כל ראש לחלי וכל לבב דוי:

מתם · לשון תמימות · שלם ואין מכאוב
פצע · מכת חרב · חבורה · שבר חבלה
ומכה טריה · תריג · נועד ואוספו · מכה
מתוספת · טריה דמייצייר · ולא תלמיד
טריה לרשיה ; לא זורו · הנגעים האלה
לא זורו על ידי הרופאים להבקיעם ולהוציא
התחפכות · לשון יזורה על עיה ; גבורתי
ולא חבשו · לשון עזיזה / ולא רככה
לסמם בשמן · כי שמנו שור ראכות
ואין נפל כאן לומ׳ לא רוכך בשמן ו
שאין מרככין אלא מקום המכה
אבל המזור והחבטה נופל לשון נבנ על
להבקן · לפיכך נופל בה לשון רכוס
לא זורו הנגעים ולא חובשו ואותך
מה להוציאן בלשון חסרא על שם
שהיו מולכלך ומתנגעם ומצך · מ